

[Statsministeren]

pæiske Råds møde den 11.-12. december i Edinburgh vil vore partnere forvente, at man kan se konturerne af Danmarks fremtidige placering i den europæiske samarbejdsproces.

Og der er jo ingen tvivl om, at den europæiske integrationsproces er nødvendig, og at Danmark har et behov for at deltage i den. Her kan man såmænd blot henvise såvel til begivenhederne i det tidligere Jugoslavien og i det øvrige Østeuropa som til uroen på valutamarke-derne for nylig.

Af andre vigtige spørgsmål på den europæiske dagsorden er EF's udvidelse nok det, som næst efter situationen efter den 2. juni optager os mest. Vores stilling er klar: Vi ønsker optagelsen af de nye medlemmer fremskyndet mest muligt.

Herudover er der spørgsmålene om EF's fremtidige finansiering og om GATT-runden, som sandelig også bliver væsentlige sager under det kommende danske EF-formandskab i første halvdel af 1993.

Vi tror, det kan blive en styrke for de nordiske lande og ikke en svaghed for det nordiske samarbejde, at vi samarbejder med flere europæiske lande om de sager, som vi også er optaget af her i Norden.

Det er tanken bag de forslag om det fremtidige samarbejde i Norden, som vi fem statsministre nu har afgivet til Nordisk Råd.

Vi ønsker at styrke samarbejdet på områder af fællesnordisk interesse, og vi ønsker at bidrage til at videreudvikle vor kulturelle identitet og fællesskabet i Norden, men vi vil også gerne koncentrere de nordiske samarbejdsprogrammer og det fælles sekretariat til det, der er virkelig væsentligt, og vi vil udvikle det politiske samarbejde om europæiske og regionale samarbejdsspørgsmål for at fremme vore nordiske landes synspunkter. Den redegørelse, jeg nu har givet, har fokuseret på de to absolut største opgaver, Folketinget og det danske samfund står over for. Det er arbejdsløsheden, og det er EF-spørgsmålet.

Regeringen har naturligvis forberedt en lang række andre udspil og forslag, og i den skriftlige del af åbningsredegørelsen er der mere detaljeret redegjort derfor, men jeg vil gerne fremhæve blot et par vigtige områder.

Regeringen ønsker at forstærke indsatsen for de socialt særlig nødstedte mennesker. Det drejer sig om bl.a. gadebørn, misbrugere, kri-

minelle, mennesker på institutioner, kriseramte, sindslidende, voldsramte, grupper af førtidspensionister og langvarige kontanthjælpsmodtagere – ofte mennesker, som er blevet ramt af det, man kalder multiproblemer. Regeringen har i sommerens løb udarbejdet en handlingsplan for disse socialt særlig ramte grupper, og den vil vi nu snarest udmønte i lovforslag og andre initiativer. Vi ved jo, at der er tale om komplicerede menneskelige forhold, som nok også kræver utraditionelle løsninger. Regeringen vil finde midler til at støtte forsøg på at løse disse menneskers særlige problemer, bl.a. ved kontaktpersonordninger og nye boligformer, og regeringen lægger vægt på et frugtbart samarbejde med de mange frivillige foreninger, men uden at antaste disses uafhængighed. Vi tror, at vi kan lære meget af det seriøse arbejde, der foregår her i den frivillige verden, men hele denne indsats, som vi inviterer Folketinget til et samarbejde om, er et nyt led i udbygningen af velfærden i Danmark.

En anden sag blandt de mange er, at vi også skal videre med moderniseringen af den offentlige sektor. Regeringen vil hurtigt fremsætte en række lovforslag, der udvider borgernes frie valg af offentlige serviceydelser. Valg af skole, hospital, daginstitution og meget mere skal ikke længere være begrænset af kommuneskel. Borgerne skal have mulighed for at vælge den serviceleverandør, der passer dem bedst.

Som det vil være Folketinget bekendt, har det færøske hjemmestyre længe – man kan også sige igennem sytten år – ønsket at overtage det sagsområde, som hedder råstoffer i undergrunden, og regeringen er indstillet på, at hjemmestyret nu får den fulde lovgivende og administrative myndighed samt afholder alle fremtidige udgifter på området. Det må så også indebære, at eventuelle indtægter fra en fremtidig råstofindvinding vil udløse forhandlinger om nedsættelse af statens tilskud til Færøerne. Jeg har orienteret Folketingets partier om disse forhandlinger.

Den økonomiske krise på Færøerne har bevirket, at en af de færøske banker er kommet i vanskeligheder. Jeg har i går truffet aftale med det færøske landsstyre om kapitaltilførsel til denne bank.

For Grønlands vedkommende forventer regeringen, at vi i dette efterår kan opnå enighed